

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 122/2020
05.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела одузимање малолетног лица из чл.191 став 3. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене - адвоката Павела Турана, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шиду К 43/19 од 12.06.2019. године и Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1 227/19 од 19.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 05. фебруара 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Павела Турана као основан и **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Шиду К 43/19 од 12.06.2019. године и Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1 227/19 од 19.08.2019. године, а предмет враћа Основном суду у Шиду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шиду К 43/19 од 12.06.2019. године, окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 3. КЗ, за које дело је осуђена на новчану казну у одређеном износу од 30.000 динара. Истовремено је одређено да је окривљена изречену новчану казну дужна да плати у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, те да уколико је не плати у одређеном року, новчана казна ће бити замењена казном затвора тако што ће суд за сваких започетих 1.000 динара новчане казне одредити један дан затвора.

Истом пресудом, на основу члана 264. ЗКП, окривљена је обавезана да на име паушала плати суду износ од 5.000 динара, у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1 број 227/19 од 19.08.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене, а пресуда Основног суда у Шиду К.бр.43/19 од 12.06.2019. године, потврђена.

Против наведених правоснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА – адвокат Павел Туран, због повреде кривичног закона из члана 439 тачка 1) ЗКП, с тим што из образложења произилази да је захтев поднет и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев као основан и укине побијане пресуде.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичкој јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правоснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА истиче да је побијаним правоснажним пресудама прекорачена оптужба, односно да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Наиме, из списка предмета произилази да је оптужним предлогом Основног јавног тужиоца у Сремској Митровици – Одељење у Шиду Кт.бр.39/18 од 23.07.2018. године, који је измењен на главном претресу дана 22.11.2018. године, окривљеној АА стављено на терет извршење кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 3. КЗ, које је према наводима оптужног предлога извршила у периоду од 26.12.2017. године до 04.01.2018. године, тако што је „онемогућавала извршење одлуке надлежног органа којом је одређен начин одржавања личних односа малолетног лица са родитељем на тај начин што је дана 26.12.2017. године, 28.12.2017. године, 02.01.2018. године и 04.01.2018. године... између 17:00 и 17:30 часова онемогућавала извршење плана услуга Центра за социјални рад „ББ“ из ... од 18.10.2017. године, тако што није омогућила ВВ да телефонским путем разговара са својим малолетним сином ГГ, иако је наведеним планом предвиђено да ће отац контактирати свог малолетног сина сваког уторка и четвртка између 17:00 и 17:30 часова...“ При измењеном оптужном акту, јавни тужилац остао је и у завршној речи, на главном претресу одржаном дана 12.06.2019. године.

Изреком првостепене пресуде, окривљена је оглашена кривом да је „у временском периоду од 26.12.2017. године до 16.01.2018. године у Шиду... онемогућавала извршење одлуке надлежног органа којом је одређен начин одржавања личних односа малолетног

лица са родитељем, на тај начин што је дана 26.12.2017. године, 28.12.2017. године, 02.01.2018. године, 04.01.2018. године и 16.01.2018. године... између 17:00 и 17:30 часова онемогућавала извршење плана услуга Центра за социјални рад „ББ“ из ... од 18.10.2017. године, тако што није омогућила ВВ да телефонским путем разговара са својим малолетним сином ГГ, иако је наведеним планом услуга предвиђено да ће отац контактирати свог малолетног сина сваког уторка и четвртка између 17:00 и 17:30 часова...“.

Поступајући на овај начин – уносећи у изреку првостепене пресуде да је окривљена кривично дело за које је оглашена кривом вршила у дужем временском периоду од оног за које је оптужена, те да је једну од радњи кривичног дела извршила и 16.01.2018. године, иако та радња окривљеној оптужним актом није стављена на терет, првостепени суд је изменио чињенични опис кривичног дела и опису дела додао још једну радњу извршења кривичног дела, те продужио трајање радње извршења кривичног дела, на који начин је увећао криминалну вољу и активност окривљене, односно већу криминалну количину у односу на поднети оптужни акт.

На наведени начин је по оцени овога суда првостепени суд прекорачио оптужбу, обзиром да није остао у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба против окривљене заснива, те учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, а исту повреду закона учинио је и другостепени суд када је првостепену пресуду потврдио.

Стога је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљене којим се основано указује на ову повреду закона и укинуо побијане пресуде, а предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање.

У поновном поступку, првостепени суд ће отклонити повреду закона на коју је указано овом пресудом, и након тога донети правилну и на закону засновану одлуку.

Приликом доношења одлуке, Врховни касациони суд имао је у виду да је бранилац окривљене захтев за заштиту законитости поднео и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, међутим како су нижестепене пресуде укинуте због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и предмет враћен на поновно одлучивање првостепеном суду, а наводима захтева у наведеном делу се у суштини оспорава правноснажном пресудом утврђено чињенично стање и указује на погрешну оцену доказа, то се Врховни касациони суд у оцену ових навода није ни упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Снежана Меденица, с.р.

Невенка Важић, с. р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић